

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202601
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8613202601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného Jakubčák, advokátka kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Michalská 14, IČO: 47 255 706 proti žalovaným 1/ P. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, štátny občan SR, 2/ O. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, štátna občianka SR a 3/ Y. U., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, štátny občan SR, zastúpeným JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1 555,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/133/2013 - 231 zo dňa 01.10.2015 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok

II. Žalobca je povinný n a h r a d i ť žalovaným v rade 1/ až 3/ trovy odvolacieho konania spolu vo výške 282,20 Eur na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania každému vo výške 714,80 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len zákon o bankách). O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní namietal nedostatok odôvodnenia rozsudku. Uviedol, že postúpenie pohľadávky a vyhlásenie splatnosti postupníkom je možné a v súlade s právnym poriadkom SR. Nesúhlasil tiež s rozhodnutím o trovách konania. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnili si trovy odvolacieho konania.

4. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 379 a § 380 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

5. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

6. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane

žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

7. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy a (3) omeškania klienta banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

09. Z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K predčasnemu ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu, čo možno usudzovať z Výzvy na zaplatenie zo dňa 17.02.2011 (č.l.16 súdneho spisu), kde sa uvádza, že veriteľ týmto odstúpil od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka.

10. Odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.:

11. „Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21.10.2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

12. Odvolací súd zastáva názor, že v tomto prípade bolo možné platne postúpiť len splátky, ktoré ku dňu postúpenia už boli splatné v zmysle uzavretej úverovej zmluvy, a to za splnenia podmienky omeškania a doručenia výzvy podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že nebolo preukázané zaslanie písomnej výzvy banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách žiadnemu z dlžníkov ani ručiteľovi. Tým, že banka nezaslala výzvu, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, neposkytla žalovaným dostatočný priestor na vykonanie krokov smerujúcich k zotrvaní v zmluvnom vzťahu s bankou. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok teda nebolo preukázané. Aktívna legitímácia žalobcu nie je preto

daná. Zmyslom a cieľom ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bolo dosiahnuť stav, aby mal dlžník dostatok času na vykonanie opatrení zotrvať na vzťahu so „svojou“ bankou a tak zotrvať aj vo sfére kontrolovanej Národnou bankou Slovenska. Osobitné ustanovenia sprísňujúce (obmedzujúce) postúpenie bankovej pohľadávky boli postupne zákonodarcom doplňované (porov. zmeny vykonané od 1.1.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z.). Ďalšie sprísnenie sa týka zákazu cesie bankovej pohľadávky na niektoré subjekty (§ 17 Zákona č. 129/2010 Z.z.). je zjavné, že povaha ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bráni odklonu od jeho znenia v neprospech spotrebiteľa, čo explicitne zákonodarcu naznačil v ust. § 89 ods. 1 ZoB. Porušenie pravidla v § 92 ods. 8 indikuje celkom zjavne rozpor so zákonom a tým aj absolútnu neplatnosť podľa § 39 OZ.

13. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli náležitosti odôvodnenia rozsudku stanovené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Rozsudok je čo do žalobcom namietaného dôvodu odôvodnený riadne, v súlade s predmetným ustanovením. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, v odôvodnení svojho rozhodnutia reagoval na všetky podstatné námietky a tvrdenia prednesené v konaní. Rozsudok spĺňa aj kritériá odôvodnenia podľa CSP (§ 220 ods. 2). V žiadnom prípade nemožno súhlasiť s názorom, že ide o prekvapivé rozhodnutie, keďže už v priebehu konania bola zo strany vedľajšieho účastníka namietaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Žalobca teda vedel, že súd sa bude touto otázkou zaoberať, a vzhľadom na viaceré rozhodnutia vo veciach žalobcu aj mohol predvídať výsledok konania (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/20/2013 zo dňa 08.10.2015, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 16C/35/2016 zo dňa 25.10.2016, Okresný súd Prievidza č.k. 16C/160/2014 zo dňa 20.06.2016).

14. Odvolaciu námietku žalobcu pokiaľ ide o nesúlad odôvodnenia a výroku v časti výšky náhrady trov konania odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Vo výroku rozsudku je jednoznačne uvedené, že „žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ trovy konania a to každému z nich vo výške 714,80 eura“. V odôvodnení rozsudku je uvedené, v súlade s výrokom, že náhrada trov konania je spolu v sume 714,80 eura (spolu v zmysle: úkony právnej služby, cestovné, náhrada za stratu času, spolu vo výške 714,80 eur pre jedného žalovaného), ktorú je žalobca povinný zaplatiť každému zo žalovaných. Odvolací súd teda nevidí žiadny rozpor výroku s odôvodnením. Navyše podľa § 358 CSP, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

15. Rovnako nie je dôvodná ani námietka žalobcu týkajúca sa hodnoty sporu, z ktorej súd vychádzal pri výpočte tarifnej hodnoty veci. Ako správne uvádza žalobca, v priebehu konania došlo k úprave petitu (v podstate išlo o čiastočné späťvzatie žaloby, pozn. odvolacieho súdu), avšak čiastočné zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca, pretože k čiastočnému späťvzatiu nedošlo v dôsledku správania sa žalovaných. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že žalovaní boli v konaní plne úspešní, nakoľko žalobca v časti procesne zavinil zastavenie konania a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

16. Súd prvej inštancie správne priznal 7 x režijný paušál, a to k 6 - úkonom po 75,53 eur a jednému úkonu po 37,77 eur.

17. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si jeho dôvodov ako správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

18. Žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní a tomu zodpovedá aj výrok o náhrade trov odvolacieho konania postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Súd priznal žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v uplatnenej a vyčíslenej výške 282,20 Eur (§ 13 ods. 2 vyhl. 655/2004 Z.z.), a to za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 27.01.2016 a 75,53 Eur za jedného žalovaného, 226,59 Eur za troch žalovaných, režijný paušál vo výške 8,58 Eur a 20 % DPH, spolu 282,20 Eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť na účet advokáta žalovaných v lehote pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).